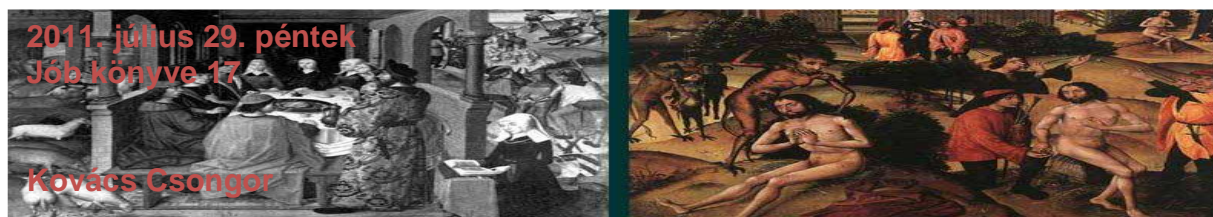

IGAZSÁG ÉS ÉLET

Folyóirat a lelkipásztori és nevelői munka számára

Lectio continua – Bibliaolvasó kalauz alapján

17,¹Lelkem összetört, napjaim kialvóban vannak: a temető vár énrám

Jób barátai rosszindulatúak

17,²Bizony, gúnyolódásban van részem! Gáncsoskodásaik miatt virraszt szemem. 17,³Tedd meg, vállalj értem kezességet! Ki más kezességné értem? 17,⁴Mert szívükből eltávolítottad az értelmet, azért nem engeded fölülkerekedni őket. 17,⁵Aki haszonért jelenti föl embertársait, annak a fiai hiába fognak sóvárogni. 17,⁶Szóbeszéd tárgyává tett a népek előtt, olyan vagyok, mint akit arcul köptek. 17,⁷Tekintetem elhomályosodott a bosszúság miatt, minden tagom olyan, mint az árnyék. 17,⁸Elszörnyednek ezen a becsületes emberek, és az ártatlan felindul az elvetemült miatt. 17,⁹De az igaz ragaszkodik a maga útjához, és a tiszta kezű ereje megnő. 17,¹⁰De jöjjetek csak mindnyájan újra, úgysem talállok bölcsét köztetek!

Jób készül a halálra

17,¹¹Napjaim elmúltak, szétfoslottak terveim, szívemnek vágyai. 17,¹²Ők az éjszakát nappallá akarják változtatni, mintha a világosság közelebb lenne, mint a sötétség. 17,¹³Ha abban kell reménykednem, hogy a holtak hazája a házam, a sötétségben vettem meg az ágyam, 17,¹⁴ha a sírgödröt kell atyámnak neveznem, a férgek pedig anyámnak és nénémnek, 17,¹⁵hol van akkor az én reménységem? Ki láthat itt reménysugárt? 17,¹⁶Velem száll le a holtak hazájába, ha majd együtt a porba hanyatlunk.

Amit a textusról tudni kell:

- exegetikai megjegyzések
- teológiai összefüggések feltárása

Jób most már objektív módon is magára tud tekinteni – kívülről. Még a barátokat, akik Jób szenvedését jelként értelmezték kigúnyolja, és őket csúfolóknak és gáncsoskodóknak hívja (17,2). Később azonban már másként tekint rájuk, és nem kérdőjelezi meg azok istenfélő voltát, de

megkérdőjelezi bölcsességüket, mivel nem ismerik fel, hogy a konvencionális teológia túlságosan kevésnek bizonyul Jób ügyének feldolgozásában. Jób talán legnagyobb problémája, hogy izolálódik, hogy mind a társaságból, társadalomból kirekesztődik, és a vigasztalásban sem részesül. Jób egy új világba lépett át éppen a szenvedése által. Élete, szenvedése segítette őt abban, hogy felfedezzen valami újat, hogy nem minden fekete-fehér. Megérti, hogy nem minden ugyanazon az oldalon található, ahol ő áll, és nem minden, ami a másik oldalon áll, az rossz és gonosz. Azzal, hogy felismerte, hogy az istenfélők is őt úgy látják, mint aki méltán bűnhődik, elfogadott egy eddig ismeretlen valóságot, mely rajta kívül állt. Kívül kell állni ahhoz, hogy az egészre rátekintve (38–41.r.) megértsünk, és elfo-

gadjunk addig érthetetlen és fel nem fedezett valóságot. Ez a világnak az újrafelfedezése: teológiailag is.

Jób ismételten vall arról, hogy bizonyos halála közelségében (16,22–23; 17,12–15.). Minden küzdelme, nyomorúsága, reménytelensége ellenére bizonyos abban, hogy a helyes úton jár, igaz módon él, és ebben fog kitartani a végsőkig (8.v.). Ez által tudja elviselni még az elviselhetetlen barátokat is, akikből hiányzik az igazi bölcsesség, s akik inkább csak szaporították a szenvedését, megpróbáltatásait.

Reménysége nem szállt el, nem lesz semmivé annak ellenére, hogy a halál közelségében teljesen bizonyos (Róm 4,18. – reménység ellenére reménykedve hitte). Saját múlandóságán túl is tudja, hogy fellelte is megáll az ő Megváltója. Halálán túl is tudja, hogy élete és ügye Isten kezében van.